

[Grønning.]

naar det, som vi alle gerne vilde. Man maa saaledes være betænkelig ved at sætte for kostbare Foranstaltninger i Værk, saa længe man hindrer Udfoldelsen af de naturlige Arbejdsmuligheder her i Landet, særlig i Landbruget, ved ødelæggende Skatter paa fast Ejendom. Der synes at bestaa et ganske bestemt Forhold mellem Antallet af beskæftigede i Landbruget og Størrelsen af de faste Ejendommers Skatter. Det har vist sig, at hver Gang Ejendomsskatterne forøges med 1 Mill. Kr. i Landdistrikterne, aftager Beskæftigelsen med 1 000 Mand, og omvendt maa det være berettiget at slutte, at hvis man lettede Skattebyrden paa faste Ejendomme med 1 Mill. Kr., vilde de beskæftigedes Antal stige med 1 000 Mand, det tror jeg fuldt og fast vil være Tilfældet — endda som direkte Forøgelse. Jeg tror, den virkelige Forøgelse vil blive betydeligt større. Vi ønsker Ejendomsskatterne nedsat med en 30—40 Mill. Kr. og venter af denne Foranstaltning en Nedgang i Arbejdsløsheden paa allermindst det samme Antal Tusind Mand. Hvorfor undslaar den høje Regering sig da, trods Landbrugets og Oppositionens aarelange og enstemmige Krav, for at prøve paa at gennemføre denne Foranstaltning, som jo slet ikke vilde være kostbarere end noget andet, og som dog vilde have den store Fordel, at man herigennem var med til at støtte Produktionen og udnytte vort Lands Erhvervs muligheder paa alle mulige Maader.

Jeg siger, at naar vi stilles over for dette Forslag her, opstaar der en Konflikt mellem ens Hjerte og ens Forstand, for naar man ved, hvorledes de unge er stillede, siger man ja, men skulde man lade Fornuften raade, sagde man nej.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 13³⁰.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalget for det Arbejde, der er udført med det foreliggende

Lovforslag, og jeg vil naturligvis navnlig takke de tre Partier, der er blevet enige om en fælles Indstilling og de dertil hørende Ændringsforslag. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke er lykkedes at faa det fjerde Parti med. Jeg for mit Vedkommende vilde have sat megen Pris paa, om Partiet Venstre var gaaet med til denne Lovgivning. Dette er efter min Opfattelse ikke et Partispørgsmaal. Hvad angaar Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger, er der efter min Mening i Realiteten ikke det Skel, som man her gør Forsøg paa at stille op mellem de forskellige Opfattelser. Her er Tale om en virkelig Folkeopgave, om at skabe Muligheder for, at de unge, som ikke selv kan skaffe sig Arbejde og ikke kan faa det gennem Arbejdsanvisningen, kan komme til at udføre virkelig produktivt Arbejde.

Jeg tror, at det Foredrag, Direktøren for Hedeselskabet, Direktør Flensborg, holdt for det ærede Udvalgs Medlemmer, den Dag vi havde været i Asserbo-Lejren, bedst viste, at det, der er Muligheder for, og det, som først og fremmest er Hensigten med disse Foranstaltninger, er at gøre et Arbejde, som ogsaa for Landbruget virkelig kommer til at betyde noget i Fremtiden, f. Eks. i Form af Plantager, Bygninger, Drift og Pasning. Den allersidste Tid har netop vist, hvor stor Betydning Læplantninger kan have; i alt Fald ved vi alle sammen, i hvor høj Grad de kan afbøde Virkningerne af en Stormperiode som f. Eks. den, vi i den sidste Tid har oplevet. De unge skal paa Statens Vegne og for de Midler, der her stilles til Raadighed, gøre et Arbejde, hvorved de for det første lærer at bestille noget og for det andet skaber produktivt Arbejde og derved er med til paa alle Omraader at øge vore Nationalværdier.

Jeg er som sagt ked af, at det ikke er lykkedes at naa til Enighed. Trods den Mørklægning, som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen foretog — for at bruge et af det ærede Medlems egne Udtryk — ligesom for at skjule sine velmenende Ord om Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltningerne, bemærkede jeg mig dog disse, og jeg vil gerne takke det ærede Medlem for dem. De giver mig i hvert Fald Haab om, at man, naar Loven er gennemført, uanset Partiet Venstres officielle Stilling ved Afstemningerne her paa Rigsdagen, alligevel ude omkring i Landet, baade fra Partiets Rigsdagsmænd og Partiets Presse, vil se med Velvilje paa denne Del af Loven, og at man ogsaa gennem den Repræsentant, som Partiet jo faar ind i Ungdomsudvalget, vil arbejde med paa en saadan Linie, at vi kan faa den